

моизтрeбление, което става между вас, прeви тягoстно впечатление на нашето общество, излагаме се като прeвова страна и в чужбина. Излага се не само нашият народ и държавата ни. Намирам, че то не е в интерес и на вeшата организация. Защото тя добива друг облик пред външния свят... Пък нали се борите и на международното поприще да издействуваме свободата на Македония!... Много съжалявам за тези убийства, които станeха между вас и другите... Никого не познавам, само Протогеров лично познавах - ~~ажизажиха~~ работили ^{сме} заедно - и имам и сега добро мнение за него. Той бeше откровен, лоялен човек. Стана ми много мъчно, като научих за неговия злощастен край!

Тoгава Иван Михайлов запoчна да ми обяснява какъво значи конспиративна организация, как може тя да прoсъществува, че в нея трябва да има пълно единство и само един да командува. Говори ми може би цял час за идеологията, за дейността и делата на ВМРО, за други конспирации. Стремеше се да ми обясни и да оправдае убийствата. Но не си послужи с подробности и не каза: Протогеров бeше такъв и такъв! Говори ми общо, просто ме укори. И през всичкото време ме гледаше право в очите. И аз не снемех погледа си от него. Изводът от неговите думи бe един:

- Няма друг изход... Ако искаме в организацията да има единство, всяка фракционна дейност трябва да се унищожи още в нейния зародиш, из корен...

Станало бe вече един часа през нощта. ~~Виждалахме се~~ И той бeше изморен, и на мен бeше се отцяло да говоря повече. Не стана дума ще остане ли още и докога. Оттеглих се в малката стайчка на долния етаж. Дълго време не заспах. Сутринта към седем часа, когато се бях унесъл в сън, усетих, че дръжката на вратата се натисна. Отвътре бeше заключено. Запитах:

- Кой е?

- Вързпов - обади се отвън тихо той. - Иван Михайлов със свитата си още преди един час заминаха.

- Не добър му час!...